

Retaule de Sant Segimon de Puig-l'agulla

Sant Julià de Vilatorrada

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Santuari de la Mare de Déu de Puig-l'agulla
Emplaçament	A la capella dreta de la nau del santuari.
Alçada:	743

Coordenades:

Latitud:	41.88524
Longitud:	2.32692
UTM Est (X):	444157
UTM Nord (Y):	4637254

Classificació

Número de fitxa	08220 - 111
Àmbit:	Patrimoni moble
Tipologia	Objecte
Estil / època:	Modern Barroc
Segle	XVII
Any	1671
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	POUM (DOGC 5817 de 14/02/2011).
Accés	Restringit
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Privada accessible
Titular:	Bisbat de Vic

Fitxes associades:

[Retaule del Sant Crucifix de Puig-l'agulla](#)

[Santuari de la Mare de Déu de Puig-l'agulla](#)

Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González

Descripció

Retaule barroc, situat a la dreta de la nau, a la primera capella del santuari. És fet amb fusta policromada i daurada, i és el més antic del temple. Es tracta de mig retaule, format pels cossos superiors, ja que tant l'altar com el sector que correspon a la predel·la són moderns. El cos central el formen tres registres: el central és separat per columnes salomòniques i compostes, i els dos laterals per columnes de fust helicoidal. A cada un dels espais dels registres del primer cos, hi ha fornícules amb decoració radial, fent d'aurèola a les imatges que contenen. A la fornícula central hi ha la imatge de Sant Segimon flanquejada per àngels, a la de la dreta Sant Jaume i a la de l'esquerra Sant Josep. Sobre l'entaulament ornamentat amb motius vegetals, hi ha una pintura sobre tela a l'oli, flanquejada per volutes. El segon cos compta únicament amb un plafó, situat al centre i flanquejat per columnes salomòniques, amb una pintura moderna que representa a Sant Antoni de Pàdua. Sobre aquest segon cos hi figura l'any 1671.

Història

Al llarg del segle XVII el culte a Sant Segimon havia estat molt intens a tota la comarca d'Osona, gràcies al santuari homònim del Montseny. El retaule, datat a l'any 1671, és el més antic del santuari de Puig-l'agulla, fet que podria indicar o bé que havia estat traslladat d'un altre temple, o bé que s'havia aprofitat de la capella antiga. L'any 1654 el santuari va ser destruït per les tropes franceses i l'any 1774 es va reconstruir de nou.

Bibliografia

- H. M. TALLER D'ARQUITECTURA I CONSTRUCCIÓ S. L (2010). Catàleg de béns d'interès històric arquitectònic i paisatgístic. POUM. Ajuntament de Sant Julià de Vilatorrada. Sant Julià de Vilatorrada. - PLADEVALL i FONT, A. (1994). Puig-L'Agulla i Vilalleons: un santuari i una parròquia mil·lenària. Barcelona: Ed. Montblanc-Martín.

